

До Мельпомени (III, 30)

Квінт Горацій Флакк

Квінт Горацій Флакк
До Мельпомени (III, 30)

Перекладач: Микола Зеров

Джерело: 3 книги: Зарубіжна література. Хрестоматія для 8 кл./Упорядник Скрипник В.М.-Донецьк: ВКФ "БАО", 2000.
- 668 с.

Мій пам'ятник стоїть триваліший від міді.
Піднісся він чолом над царські піраміди.
Його не сточить дощ уїдливей, гризький,
Не звалить налітний північний буревій,

Ні років довгий ряд, ні часу літ невпинний;
Я не умру цілком: ества мого частина
Переживе мене, і від людських сердець
Прийматиму хвалу, поки понтифік-жрець

Ще сходить з дівою в високий Капітолій.
І де шумить Авфід¹ в нестриманій сваволі,
І де казковий Давн² ратайський люд судив, -
Скрізь говоритимуть, що син простих батьків,

Я перший положив на італійську міру
Еллади давній спів. Так не таїсь від миру,
І лавром, що зростив святий дельфійський гай,
О Мельюмено, ти чоло моє звінчай.

1 Авфід - річка на півдні Італії.

2 Давн - міфічний владар Апулії.